

МАЛКАТА БОЖИЯ ГУРГУЛИЦА

Дейвид Уилкерсън
1 Юни 1984

Окуражително послание за тези, които страдат

Моля да ми простите това, че споменавам някои лични борби, но трябва да ви разкажа за някои проблеми, които имахме напоследък и да споделя уроците, които научихме от тях. Семейството ми и аз току що преминахме през най-големите изпитания в живота си.

Болестите ни бяха заобиколили отвсякъде. Най-големият ни син беше дошъл от Детройт да се възстановява от изтощителна болест, която го остави с много малък брой бели кръвни телца. Бебето му Ашли – нашия внук – също се разболя и леко кървеше от вътрешностите си. Брандън, другия внук, жестоко плака с часове, докато доктора не откри инфекция вътре в ухото му. Беше сърцераздирателно да го гледа човек как страда, без да може да ни каже къде го боли. Двете ни дъщери също страдаха. Брат ми, който работи с мен, откри че има петно на белия дроб и беше опериран. Гуен беше закарана спешно в болницата с жестока болка и беше диагностицирана с Лупус.

По време на цялата тази болка и страдание, вманиачен мошеник се опита да измами служението ни. В непрестанните ни усилия да ограничим разходите, ние обявихме една къща за продан. Хвалейки се, че е милионер, този измамник ни даде една сума пари предварително. Каза ни, че е бивш агент на ЦРУ от нарко-отдела и че трябва незабавно да премести семейството си, за да ги „предпази“. Позволихме му да се нанесе в къщата от състрадание. Чекът му се оказа без покритие. Вторият чек също. Междувременно той напълни къщата със скъпи мебели, а чековете оставаха без покритие.

Открихме, че човекът мамеше хора с къщи и спестявания и вероятно беше опасен. Научихме, че ФБР знае за измамната му дейност. Беше много мъчително когато през следващата седмица се опитахме до го изгоним и да върнем мебелите на търговците, които бяха бесни. Страхувайки се за сигурността на семейството си, аз ги изнесох на мотел, докато изгоним измамника. Беше ужасно преживяване. Мъжът никога не беше работил за ЦРУ, той беше патологичен лъжец и измамник от много време. Нямаше една стотинка, също така. Сприятелихме се с него, молихме се за него, оказахме му голяма добрина, а той ни се е подигравал през цялото време. В момента той плаща глоби на държавата и най-вероятно ще прекара в затвора дълго време. Бог ни избави от плановете му.

По време на всички тези болести, страдания и психически терзания, аз се затворих в молитвената си стаичка, паднах по лице пред Бог и плаках. Чух се викам: „О, Господи, аз съм в голяма бъркотия! Какво става? Какво става?“

Бях объркан и си мислех: „Взех си една година почивка, за да се моля и да търся Господ с цялото си сърце, а я докарах до най-голямата бъркотия в целия си живот.“

Толкова много хора страдат днес

Знам, че семейството ми и аз не сме единствените хора, които страдат и търпят големи нещастия. Получавам сърцераздирателните писма на вярващи Християни от цялата страна, които в момента преминават през най-големите изпитания, които някога са виждали.

Толкова много хора са болни от рак. Никога досега не е имало толкова много наранени след разводи, с партньори, които си тръгват от къщи и оставят брака си. Никога досега не е имало толкова много хора с финансови проблеми. Никога не е имало такова време на изпитания, объркване, болка и дълбока скръб. Най-възлюбените Божии деца преминават през очистващ огън. Каква голяма истина е това: „много са негодите на праведния“. Също така е истина, че „Бог ги избавя от всички тях“ (Псалм 34:19 – бел.пр.).

„О, Господи, нуждаем се от милост и благодат“

Започнах да се моля с точно тази молитва – „Господи, Ти ни каза да дойдем смело пред трона Ти на благодат, за да придобием милост и благодат, които ще ни помогнат във времето на нужда. Имаме нужда от милост.“ Има ли някаква надежда за някой от нас в това време на изпитания, без милост от Господ?

Моята небрежност доведе до неприятностите с измамника. Трябваше да бъда по-разумен и внимателен. Голяма част от страданието можеше да бъде избегнато. Все пак знаех, че Бог някак си използва това преживяване, за да ме научи повече за любящата Му милост и благодат.

За момент питах Господ за проблемите и цялата бъркотия. Защо Той позволи на измамника да ме постави в такова изпитание, когато се бях молил горещо за Божието ръководство? Защо имаше толкова много болест и болка в семейството ми? Защо беше физическата болка в собственото ми тяло?

Какво правим ние, като вярващи, когато врага налети като потоп, когато се окажем в ужасна бъркотия? Защо трябва онези, които са толкова дълбоко посветени на Христос да преживяват такива необичайни изпитания?

Аз не знам отговора на всичко. Знам, че праведните също страдат. Знам, че много вярващи хора, които четат това послание, също страдат и се чудят защо трябва да преживеят толкова много болка и страдания. Точно когато заемеш мястото си в най-святото място, откриваш изпитания, непознати за онези във външния двор.

Гургулици!

Бог ме преведе през всички тези страдания, за да ми покаже тайната надежда на Давид. Той ридаеше и се оплакваше, чудещ се защо Божият гняв се надигаше срещу него. Той извика към Бог да „изтегли ръката Си от пазвата Си“. На него му се струваше, че Божиите врагове взимат контрол. В това си отчаяние, Давид се моли: „Не предавай на зверовете душата на ГУРГУЛИЦАТА Си; Не забравяй за винаги живота на Твоите немотни.“ (Псалм 74:19)

И аз като Давид започнах да виждам себе си като малка гургулица – обградена от капаните и клопките на зверовете. Молих се: „О, Господи, аз съм просто Твоята малка гургулица – крехка, малка птичка. Не ме предавай на схемите на злите. Избави ме от всички тези капани, с които Сатана е обградил пътя ми!“

Как само ме окуражи това да видя себе си в най-трудните, болезнени времена, като малка птичка - Неговата посветена гургулица, почиваща на обещанието Му да ме предпази от ръцете на зверовете. Както правят и гургулиците, така и аз плаках за присъствието на моя Възлюбен.

Представих си Христос, идващ към мен под формата на гълъб – гургулица - Неговия Свят Дух разкриващ ми постоянната Му любов и грижа за мен. Колко неизразимо е само това, че такъв велик и величествен Бог ще се загрижи за нуждите ми на малка гургулица. Не се ли спусна Той върху Христос като гълъб след кръщението Му? Гургулица.

Гургулиците са описани от поетите от всички векове като символ на любов и вяност. Шекспир написа:

„Хванати за ръце те бързо идваха, като двойка влюбени гургулици“ (Хенри Шести, част 1)

Също и: „Така се сливат гургулиците, че никога да не се разделят...“ (Троил и Кесида, 3-то действие)

Гургулиците имат само един партньор и са верни един на друг. Те плачат при отсъствието на другия. Така че е изключително утешаващо да открием, че Давид ни оприличава на тези посветени гургулици.

Божие дете, преминаваш ли през трудни времена? Има ли страдание в дома ти? Боли ли те? Объркан ли си понякога поради жестокостта на всичко това? Помни, ти си малката гургулица на Господ, а Той никога няма да те предаде на звяра. Той ще те избави от всяка клопка на врага. Той ще ти покаже колко посветен на теб е когато се нуждаеш от Него. Той е до теб, по всяко време, като гълъб – шепнеш, споделящ любовта Си с теб.

Христос и ти! Христос и аз! Гургулици! Нека придойдат потопите! Нека мъките на смъртта и болката ме прободат! Нека клопките и капаните ме обградят! Аз съм малката Божия гургулица и имам обещанието Му да ме пази, да ме освободи и да ме обича винаги.

Соломон, говорещ за Христос, каза: „Очите му, умити в мляко, и като прилично вложени скъпоценни камъни, са подобни на очите на гълъби при водни потоци” (Песен на песните 5:12). А за църквата – Божията възлюбена – пише: „Но една е гълъбицата ми, свършената ми...” (Песен на песните 6:9). Ние сме само едно нещо в Христос – Неговата гълъвица - гургулица.

Врабчето пада на земята, но не и гургулицата. Неговата гургулица е зеницата на окото Му, пазена в дланта на ръката Му, в безопасност и на сигурно в любовта Му. И най-хубавото от всичко – Господ ни е освободил от тревогите и е доказал вечната си вярност към нас. Преминали сме през всичко радостни и в абсолютна почивка и вяра в силата Му и любовта Му. Врагът не би могъл да ни нарани.

Насилие – ключът към съда (Един сън за сигурността на Божия народ когато изригне насилие)

Бих искал да ви разкажа един жив и стряскащ сън, който имах напоследък въпреки че не вярвам много в сънища и определено не виждам никакво теологично значение в тях, така или иначе Библията говори за стари хора, имащи сънища. Този сън така ме афектира, че се събудих зашеметен и трясещ се. Запомних го и ме накара да се разтърся в Божието Слово за смисъла му.

Преди да споделя съня си, ми се иска да предупредя читателите, че никое видение или сън не могат да имат абсолютно никакво значение, ако не са според Божието Слово. Ако въобще има някакъв смисъл в който и да е сън, това може да е само в съгласие с онова, което вече е разкрито в Божието Слово. По-голямата част от моите сънища, по-голямата част от всички сънища, са безсмислени. Специално този, поне за мен, е изключение.

Сънят

Вървах по улиците на голям град по залез. Всички хора, които минаваха бяха облечени като пънкери, се държаха като хомосексуалисти и лесбийки.

Изведнъж навсякъде изригна насилие. Целият град обезумя от ярост. Всички бяха въоръжени с тояги, ножове, вериги, бухалки за бейзбол, пистолети и всички възможни видове оръжие. Хората подивяха, нахвърляха се един на друг, нокаутираха се едни други с бухалки и тояги. Банди мотоциклетисти минаваха с висока скорост, веещи тежки вериги, повалящи минавачите на земята.

Нито един човек не стоеше спокойно. Всички бяха обезумели, всички кълняха, удряха, ритяха, въртяха се. Очите им бяха пламнали от омраза и страх.

Животните подивяха от духа на насилие. Кучетата лаеха и започнаха да се хапят едни други, котките крещяха и драскаха. Около една дузина полицейски коне подскачаха наоколо, риташа и цвилещи и се понесоха към мен през глава. Отскочих към една ограда, едва избегнах удара.

Стоях зад оградата, скрит, ужасено наблюдаващ невероятните сцени на насилие, кръв и убийства пред очите ми. Никой не играеше комар и не пиеше. Никой не прелюбодействаше. Нямахме наркотици или гей паради. Имаше само насилие – всеки беше пометен от дух на дива несдържаност.

Помня, че извиках към Бог: „О, Господи, това е Содом! Всички са обезумели! Ти унищожи земята заради такива! Съда трябва да дойде скоро!“ Чувството за предстоящ съд беше съкрушително. Демоничният дух на насилие беше толкова потискащ, че едва дишах.

Започнах да бягам от града, бяха колкото ми държаха краката. Мислех си: „Трябва да изляза от територията на Сатана. Това е последния му час триумф сред робите му. Сатана напълно контролира хората си. Дяволът най-накрая се е разкрил и духа му е изригнал в сърцата на неговите деца. Трябва да се махна!“

Вече излязъл от града, аз се почувствах като избягалия от Содом Лот. Градът беше изпепелен, потънал в насилие, убийства и кръвопролития. Крясъците, писъците на омраза и болка заглъхнаха, когато се отдалечих.

Стигнах до един риф и осъзнах, че се намирам на високо плато. Погледнах надолу и видях огромна долина с река, която минаваше през нея. За мое учудване аз видях че долината и заобикалящите я хълмове бяха покрити от армия от ограбени хора, под съвършен строй, маршируващи към реката, за да бъдат кръстени.

Първото ми впечатление беше: „Господи, това трябва да са последователи на Муун или на някой друг култ, защото не са облечени в бяло.“ Но тогава чух сладкия рефрен на тълпата, тананикаща си „Алелуя“. Тогава разбрах, че това са Божии хора, които все още не бяха прославени, но се приготвяха за това.

Какъв голям контраст беше това. Зад мен имаше хаос, объркване, страх, насилие, безнадеждност, сатанинско опустошение. Пред мен – уверена, тиха, убедена армия в съвършен строй, отиващата към водите на хвалението и поклонението. Тази спокойна, мирна армия изпитваше толкова голям мир, беше толкова равнодушна към насилието и ада наблизо. Нито един войник не наруши строя. Никой не се мръдна от мястото си. Беше абсолютно съвършен ред, абсолютен мир и небесна тишина. Това беше величествена гледка.

Погледнах назад към горящия, кипящ град и почувствах една ръка да ме побутва. Малък гласец каза: „Отиди долу при реката и извикай високо: Насилието е ключа към съда. Насилието е ключа към Неговото идване. Часът дойде. Това е!“

Събудих се с този вик на устните си: „Насилието е ключа към съда! Насилието е последния знак за Неговото идване. То скоро ще стигне критичната си точка. Ще избухне насилие в цялата си ярост.“

Седнах в леглото и не можах да се ориентирам. Все още ли сънувах? Къде бях? Колко реално беше всичко. Нищо общо с другите сънища през живота ми. Олюлях се докато ставах от леглото, все още не бях в пълно съзнание. Разтърсих се – бях буден – но не можех да се отърся този сън, както бях направил с много други. Минаха две седмици, а все още не мога да се отърся от него. Гледките и звуците на сатанинското насилие винаги ще си останат в мен. Гледката на армия – сигурна и спокойна, по време на насилнически бунт и смут, никога няма да бъде забравена.

Какво означава този сън?

Една дама ме чу да споделям съня си и след това дойде при мен с онова, което тя нарече „тълкувание. Аз я прекъснах. Няма нужда от тълкувания. Това беше просто Божия начин да събуди сърцето ми за реалността на онова, което се случва пред очите ни.

Насилието е ключа – последния знак – точно преди Божия съд. Така беше и в дните на Ной преди потопа.

„И земята се разврати пред Бога; земята се изпълни с насилие. И Бог видя земята; и, ето, тя бе развратена защото всяка твар се обхождаше развратно на земята. И рече Бог на Ноя: Краят на всяка твар се предвижда от Мене, защото земята се изпълни с насилие чрез тях; затова, ето, ще ги изтребя заедно със земята.” (Битие 6:11-13)

С изключение на Ной и семейството му, останалата част от човечеството се беше развратила и предала на безнравственост и беззаконие. Човечеството беше станало жестоко, безотговорно и алчно. Злите хора се превърнаха в екхибиционисти, парадираха с извратеността и корумпираността си пред само лице на Бог. Колкото повече ги предупреждаваше Бог чрез Духа Си, толкова повече им се усилваше апетита за насилие.

Насилието е нажежена до червено похот

Всяко дело на плътта, когато се нажежи до червено, се превръща в насилие. Помислете за 17-те дела на плътта, споменати от Павел в Галатяни 5:19-21. Какво е прелюбодейството и сладострастието в крайната си точка, ако не садо-мазохизъм – ужасна форма на насилие. Магьосничеството в крайната си фаза е убийствени жертвоприношения и кръвопролития, както може да се види около идолопоклонническите олтари на Ваал на планината Кармил. Гняв, боричкания, размирици, омраза, пиянства и други, до една са форми на насилие – до една са неконтролируеми, когато достигнат връхната си точка.

Ами абортите? Това не е ли насилие в най-отвратителната му форма? Ами какво да кажем за 55-те войни, които се водят в този момент в цял свят? Какво е това, което се случва в Ирландия, Иран, Ливан, ако не насилие? Това е религиозна омраза във крайната ѝ фаза.

Помислете за Содом. Бог не изпрати съда, когато тънеха в содомия. Нито пък настана съд когато злите тълпи се изпълниха с похот към посетилите ги ангели. Съдът дойде, когато похотта на жителите на Содом се превърна в насилие. Те подивяха, опитвайки се да

разрушат къщата на Лот, приготвяйки се жестоко да изнасилват и убиват. В този момент Бог се намеси, за да ги унищожи.

Къде бихте казали, че стои Америка днес? Бихте ли казали, че страстите и похотите ни са стигнали връхната си точка? Повече от един милион деца бяха убити миналата година в тази страна.

Не е далече деня, в който тези, които наистина обичат Господ Исус Христос ще трябва да се отърват от телевизорите си поради неопикуемото насилие и кръвопролитие. Повечето холивудски филми, които се произвеждат днес, вече не включват секс и изневери – отишли са доста по-далеч, към безчувственото насилие. Една холивудска звезда каза, че не се „възбуждала от секс, ами от кръв и насилие“. Аудиторията буйно ѝ ръкопляска.

В този момент в големите градове порнографските киносалони прожектират почти непрекъснато. Измъчени мъже и жени седят в тези мръсни киносалони, възбуждайки се докато гледат как осакатяват животни. Голямата ънърграунд сензация в нацията е човешки жертвоприношения и осакатявания заснети в Африка и Азия. Човек, който е запознат с това ми каза, че хората плащат скъпо, за да гледат частни прожекции на този вид филми. Те се възбуждат сексуално от кръв и смърт.

Възлюбени, какво стана с това общество, че вече милиони хора се трупат да гледат филми, които прославят кръвопролитие и насилие? Какво стана с благоприличието, със старомодните ценности, със сцените на нежна любов, държането за ръка, разходките под лунна светлина? Тълпите вече свиркат и аплодират на такива неща, жадни са за демоничното, за грозното, за ужасното. Това трябва да е поради демонично обладаване иначе не виждам как толкова много хора биха се обърнали към подобни адски, ексцентрични дейности.

Изключваш ли телевизора когато видиш насилие?

Седиш ли пред телевизора и пиеш ли, докато гледаш престрелките, пробожданията с нож, кръвопролитията и убийствата? Свикваш ли с всичко това, изтощава ли те бавно? Или тропваш с крак и казваш: „Стига толкова! Очите ми няма да се мърсят с такава демонична мръсотия. В този дом повече няма да се гледа насилие!“

Тъжно е, но повечето християни вече не гасят телевизора. Свикват с това. Затова толкова много Божии хора стават безчувствени за гласа на Святия Дух – те вече не чувстват скръбта на Духа поради насилието и жестокостта.

Възможно ли е духа на Содом вече да е дошъл върху нас, заслепявайки ни, приспивайки ни, така че вече да не можем да разпознаем последния час преди съда? Ставаме ли безчувствени за това?

Все повече ставаме като Валтасар и тълпата му, които се забавляваха и пиеха в последните си часове на тази земя. Докато мидяните и персите пропълзяха неочаквано, за да плячкосат и убиват насилствено, царя и придворните му се опияняваха с алкохол. Съдът беше на самия праг, а те не го знаеха. Така ли сме и ние?

Гледали ли сте някоя видеокасета издадена от рок групите? Пускат ги най-вече по кабел и е невероятно. Това е смес от болно насилие, безчувствено кръвопролитие, демонични обреди, странни действия – родени в самия ад.

Джон Денвър, певецът, предупреди с много думи: „Хората не разбират ли какво се случва? Не разбират ли, че е само насилие и вредна ярост? Защо американците не направят нещо по въпроса? Това вече излиза от контрол.”

Страхувам се да си помисля какво ще бъде след няколко години, когато всички деца, които са задръстили мозъка си с всички тези гледки и звуци на насилие станат възрастни. Насилието се превръща в начин на живот. Губи се всяко чувство за правилно и неправилно и има по-малко уважение към живота. Помислете за това с какво трябва да живеят нашите деца – непрестанна престрелка от убийства, изнасилвания, злоупотреба с деца, масови убийства, самоубийства и покварена омраза. Без Божията благодат и милост, бъдещето е безнадеждно.

Пророчество

Скоро насилието, което кипи точно под повърхността, ще изригне в размирици и голямо кръвопролитие. Ужасният конфликт е неизбежен между невярващите черни и евреите. Черният мюсюлмански лидер в Чикаго разярява черните хора, призовавайки ги да се вдигнат и да убиват евреи и бели. Той заплаши, че ще убие чикагски журналист. Пресата изглежда се страхува да се изправи срещу всички заплахи.

Сапунените сериали от ранния следобед ще започнат да включват насилие, пънкарски ценности, изнасилвания и убийства. Те вече няма да бъдат за разбити семейства, изневери и прелюбодеяства. Вместо това ще има сцени на кръвопролития, яростни убийства, жестоки изнасилвания и пробуждания с ножове. Това вече се случва.

Тийнейджърите ще се бунтуват и ще дадат отдушник на натрупаните разбити надежди. Не сте ли чели всички репортажи за това как деца убиват родителите си? А и в големите и малки градове на страната, тийнейджърите извършват самоубийства в застрашителни размери.

Аз от доста време предупреждавам за това скорошно избухване на насилие, размирици и обири. Изглежда предупрежденията ми не се чуват. Но отбележете си думите ми – ние сме на прага на това да видим избухване на ужасна вълна насилие, така, каквато никога досега не сме виждали в тази страна. Множества невярващи американци ще се предадат на дух на насилие ще бъдат докарани до луда невъздържаност.

Чашата с беззаконието е пълна. Върхната точка на насилието ще я накарат да прелее – предизвиквайки Бог да изпрати съд, за не би Сатана да унищожи обществото. Бог няма да позволи на Сатана да докара пълна анархия в света преди да се постанови съда.

Слава на Бог за мирните светии

В сънят си видях армия, която отказа да развали строя – посред цялото това зло и жестоко насилие, те бяха необезпокоени. Те отиваха надолу, към живите води на хвалението и поклонението, идвайки от другата страна на реката със съвършен мир и почивка. Те са изкупените от Господ, на които им е бил даден мир, който никой ум не може да схване.

„Но кротките ще наследят земята, И ще се наслаждават с изобилен мир.“ (Псалм 37:11)

Йоил видя армия от силни мъже. Той каза: „Те тичат като юнаци; Като военни мъже качат се на стената, И маршируват всеки в пътя си Без да развалят редовете си.“ (Йоил 2:7)

Божиите хора няма да излязат от строя, нито ще бягат от страх, защото те знаят, че са на сигурно под скъпоценната кръв на Агнето. Те знаят, че въпреки всичкото насилие и гняв на хората, тялото Христово на земята е в отлично здраве и става все по-силно всеки ден.

Докато всичко земно е разтърсвано и земните правителства губят контрол, църквата на Христос е здрава и непоклатима.

Спектърът от опустошително насилие и потенциални разрушения е ограбил човечеството от мира и сигурността му, като по същото време Бог води хората си в най-великия час на почивка и сигурност. Докато невярващите плачат за мир и сигурност, Божиите избраници днес притежават велик мир и абсолютна сигурност.

Божиите хора, които почиват в Него, могат да кажат като Псалмиста Давид:

„Ако не беше Господ с нас, (Нека рече сега Израил), ако не беше Господ с нас, когато се надигнаха човеци против нас, тогава те биха ни погълнали живи, когато яростта им пламтеше против нас, тогава водите биха ни потопили, пороят би преминал върху душата ни, тогава надигнатите води биха преминали върху душата ни. Благословен да е Господ, който не ни предаде в зъбите им като лов! Душата ни се избави като птица от примката на ловците; примката се строши, и ние се избавихме. Помощта ни е в името на Господа, Който направи небето и земята. (Псалм 124)

Внимавайте!

Докато гледате и слушате новините всеки ден, пълни с ужаси и насилия, не позволявайте на това нито за момент да помрачи видението ви за славна църква, която се издига от руините и смута, за да вземе надмощие и власт.

Свято, опростено, отпочинало тяло, придържащо се към главата Христос, се открива ден след ден все по-ясно. Става все по-обозримо – това победоносно тяло, сгъващо духовните си мускули, заплашващо самите сили на Сатана.

Прогнозите за Христовото тяло са невероятно славни! Нищо, което този невярващ свят прави, не може да го притесни сериозно или да промени намеренията му. Тялото Христово расте, въпреки всичкото насилие и корупция. Неговото тяло има собствена история, независима от външното, от онова което вътре или вън на света.

Не трябва да придавате на съня ми голяма тежест, но трябва да чуете Божиите думи относно идващия съд. Ние сме призовани да внимаваме и да се молим, за да не паднем под съвременните изкушения. Бъдете разбиращи, будни и спрете да гледате насилие. Но се радвайте – радвайте се в Господа, че той има хора, които растат в святост и любов – непоколебими и незасегнати от духа на насилие в този век. Насилствените врати на ада никога няма да тържествуват над тялото на Исус Христос – Неговата възкресена църква.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1984 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Lord's Little Turtledove](#) / [Малката Божия гургулица](#)